

Η γλαύκα των αποφοίτων

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

15 Σεπτεμβρίου
2018

Εκδήλωση του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Εδδήνων προς τιμή των εγκαταστημένων στο εξωτερικό μελών του συλλόγου "Αποφοίτων Εδδηνικών Εκπαιδευτηρίων Αιγύπτου" (ΑΕΕΑ), ΗΠΑ

Ο Σύνδεσμος Αιγυπτιωτών Ελλήνων, με την ευκαιρία της παρουσίας στην Ελλάδα, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, πολλών μελών του συλλόγου "Αποφοίτων Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Αιγύπτου (ΑΕΕΑ)", μετά από εισήγηση τού εκ των ιδρυτών του ΑΕΕΑ, μόνιμου κατοίκου Νέας Υόρκης, ΗΠΑ, Ισμαηλιώτη και Μανσουριανού κ. **Γιώργου Κρητικού**, αποφάσισε να αρχίσει τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Συνδέσμου (περιόδου 2018-2019), με μία μουσικοχορευτική βραδιά στο Εντευκτήριό του, προς τιμήν των ευρισκόμενων στην πατρίδα αποφοίτων κατοίκων του εξωτερικού.

Η εκδήλωση έγινε το **Σάββατο, 15 Σεπτεμβρίου 2018** και στην πρόσκλη-

ση του Συνδέσμου, ανταποκρίθηκαν εκατοντάδες Αιγυπτιώτες Έλληνες, οι οποίοι, κατά την έναρξη, χειροκρότη-

σαν θερμά τον **Πρόεδρο κ. Κώστα Μιχαηλίδη** για την απόφαση αυτή, όπως και για την επιπλέον σκέψη, να ανατεθεί η μουσική κάλυψη της βραδιάς, στον ταλαντούχο μουσικό Αιγυπτιώτη **Τάκη Σφακιανόπουλο** και τους συνεργάτες του.

Οι απόφοιτοι, κάτοικοι πλέον του εξωτερικού, όπως και ο παρών στην εκδήλωση "ηθικός αυτουργός" της κ. Γ. Κρητικός, έγιναν δέκτες φιλικών ευχών και ευχαριστηρίων χειροκροτημάτων από όλους τους παρευρισκόμενους, οι οποίοι, όρθιοι, κράτησαν ενός

Η πρόεδρος και το Δ.Σ.
του Συλλόγου Αποφοίτων
Γυμνασίου Μάνσουρας Αιγύπτου
εύχονται σε όλους

καλό φθινόπωρο
με υγεία, αγάπη ελπίδα,
πίστη και χαμόγελα!!!

λεπού σιγή στη μνήμη όσων απεβίωσαν τα δύο τελευταία έτη.

Ο Πρόεδρος κ. **Κ. Μιχαηλίδης** καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους για την ανταπόκρισή τους, και τον κ. **Κρητικό**, ο οποίος προσέφερε εκ μέρους των μελών του ΑΕΕΑ ικανό χρηματικό ποσό για τις ανάγκες της Πρόνοιας και γενικά των υποχρεώσεων του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων.

Ακολούθησε επίδοση-ανταλλαγή τιμητικών πλακετών μεταξύ Συνδέσμου και ΑΕΕΑ και προσφορά ανθοδέσμης στην κα. **Jeannette Κρητικού** για την υπομονή και στήριξη του έργου του συζύ-

γου της.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν και Μανσουριανοί απόφοιτοι μεταξύ των οποίων διακρίναμε τους: **Σταμπέκη Περικλή, Σταμπέκη Ζωζώ, Σταμπέκη Σταύρο, Μιστρή Μιχάλη, Καλογερόπουλο Στέφανο, Δήμα Χρήστο, Παπαδόπουλο Ιορδάνη, Περιφήμου Wade Αναστασία, Κεφαλάκη Γιάννη, Κεφαλάκη Άννα, Κιούρη Βασιλή, Χαρίτου Πεκλήρη Τούλα, Κρητικό Γιώργο, Μιχάλη Κωβαίο** και όλοι μαζί χαρήκαμε με τη μουσική του **Τάκη**, τη σύμπραξη στα φωνητικά των **Κώστα Πολίτη** και του (γιατρού) **Νίκου Χιώτη** στα

ωραία, παλιά και γνωστά μας τραγούδια των **T. Jones, F. Sinatra** κ.α.

Η όμορφη Ιωάννα με τον ελκυστικό χορό της κοιλιάς, η γεμάτη πίστα από χαρούμενα λικνιζόμενα ζευγάρια, το ωραίο φαγητό, τα ποτά και η μεγάλη παρέα όλων, φίλων, συμμαθητών, γειτόνων, με θύμψεις εκείνης της ανέμελης εποχής, κρατήσαμε αμείωτα το κέφι και τη ζωντανία πέρα από τις 2 π.μ. στο πάντα φιλόξενο εντευκτήριο του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων. **Και του χρόνου φίλοι μου και νάμαστε καλά.**

Μιχάλης Χρ. Κωβαίος

Ίκαρος

Γράφει ο Αυγουστής Βασ. Βλάσης (απόφοιτος 1950)

Κι ήρθε ο καιρός κι ο Ίκαρος μεγάλωσε κι απόκτησε δικιά του γνώμη και θέληση, κι ανδρεία! Κι είπε μια μέρα, ένα πρωινό:

«Πατέρα, σαν τα πουλιά κι εγώ θέλω, ναι, θέλω να πετώ στους ουρανούς, ψηλά να ανοίξω τα φτερά μου, να φύγω, να πετάξω».

«Παιδί μου, φτερά δεν έχεις, πώς θες εσύ, ανθρώπου γέννα, να πετάξεις, πώς;»

«Πατέρα», του απάντησε, «μπορώ και θέλω, ναι, μπορώ!»

Δυο λέξεις μαγικές και δυνατές, που βράχους και βουνά κουνάνε.

«Μπορώ και θέλω», είπε ο Ίκαρος, κι αμέσως άρχισε ο αγώνας τού μυαλού και των χεριών, της θέλησης, φτερά να φτιάξουν να πετάξει ο Ίκαρος στον ουρανό! Στον ήλιο πιο κοντά!

Μα πέταξε πολύ ψηλά, στον ήλιο πιο κοντά κι έλειωσε το κερί που κράταγε, που βάσταζε τα δυο φτερά του, κι έπεσε ο Ίκαρος στη μέση του πελάγου!

Έκανε, όμως, την αρχή. Κι αυτό είναι το ΠΑΝ!

Πάνω του, στη σκέψη του, βασίστηκαν μετέπειτα γενιές και τ' όνειρό του έγινε πραγματικότητα!

Μια σκέψη, μια πίστη, μια θέληση, θεμέλια κάθε ανθρώπινης προσπάθειας για το καλύτερο.

ΙΚΑΡΕ! Πολλά τα χρέη μας σε σένα!!!

WHO is WHO

Σκοπεύουμε να ξεκινήσουμε πάλι τη στήλη Who is Who, γι' αυτό παρακαλούμε τα μέλη μας να στείλουν στοιχεία για τη βιογραφία και το έργο τους.

Σας παρουσιάζουμε το μέλος του Συλλόγου μας, **Χρήστο Φ. Δήμα** απόφοιτου των **ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ 1955**

ΗΜ/ΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ: 3 Ιουνίου 1937

ΣΠΟΥΔΕΣ/ΕΜΠΕΙΡΙΑ:

1956-1961: Πτυχίο Φυσικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Ελλάδα.

1961-1962: Μεταπτυχιακή εργασία στην Ραδιοηλεκτρολογία, Επαγγελματικό Ραδιοηλεκτρολογίας, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Ελλάδα, Πτυχίο 1972 (ισοδύναμο με MSc) Τορόντο, Οντάριο Καναδά.

1966-1968: Μεταπτυχιακή εργασία στη Γεωφυσική, Πανεπιστήμιο του Δυτικού Οντάριο. Έρευνα στη γεωφυσική ακτινών γάμμα – αναλυτής υψηλών παλμών (1024). Βοηθός διδασκαλίας για Εργαστήρια.

1969-1970: Πιστοποιητικό τύπου «B» στα Μαθηματικά και την Επιστήμη, στην Παιδεία, Πανεπιστήμιο του Τορόντο, Καναδάς.

1972: Πιστοποιητικό κατηγορίας 4 με κόκκινο σφραγίδα O.S.S.T.F.

1981-1982: Μεταπτυχιακή εργασία στα Μαθηματικά, M.A. York University, Καναδά. Θέμα: Computers – μικροϋπολογιστές στη διδασκαλία της Υπολογιστικής Στατιστικής.

1986: Τμήμα Παιδείας, York University, Καναδά. Βασικό πιστοποιητικό που οδηγεί στην πιστοποίηση Διευθυντού/Λυκειάρχη. (Συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας).

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

1961-1986: Είκοσι πέντε χρόνια.

1961-1966: Καθηγητής –Λύκειο, Φροντιστήρια Φυσικής και Μαθηματικών Ινστιτούτου (Φυσική-Μαθηματικά), Αθήνα, Ελλάδα.

1966-1968: University of Western Ontario, Λονδίνο (Εργαστήρια-Σεμινάρια).

1968-1969: Καθηγητής Centre, Hastings S.S. Madoc, Ontario (Φυσική, Μαθηματικά).

1969-1976: Καθηγητής Parkdale Collegiate Institute, Τορόντο, Οντάριο (Φυσική, Μαθηματικά).

1976-1980: Καθηγητής Lawrence Park Collegiate Institute, Τορόντο, Ον. (Φυσική –Μαθηματικά).

1980-1986: Καθηγητής West Toronto Secondary School (W.T.C.I.), Τορόντο, Οντάριο (Φυσική – Μαθηματικά – Επιστήμη Υπολογιστών).

1981-1982: Εκπαιδευτική άδεια και Βοηθός Διδασκαλίας, York University, Επιβλέπων Διευθυντής, Saturday Greek M.T. Community Inc. Schools, West Toronto Secondary School (Τάξεις 1-12). Επόπτης των σχολείων της Ελληνικής Κοινότητας του Τορόντο.

ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1969-1974: Διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας, τάξεις 1-8, Greek Community Metropolitan Toronto, Inc.

1974-1976: Θερινό Σχολείο Επιστημών, Brockton Secondary School.

1978-1979: Τορόντο, Σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας (Δάσκαλος/ Διευθυντής/ Σύμβουλος). Επιβλέπων Διευθυντής του Σχολείου της Ελληνικής Κοινότητας στο West Toronto Sec. School (520 μαθητές / 28 άτομα προσωπικό/ τάξεις: Νηπιαγωγείο-13).

1980-1982: Διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας, Oakwood Collegiate Institute, τάξεις (11) Δευτέρας Λυκείου.

1983-1987: Διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας, Bloor College.Ins. (τάξεις Δευτέρας Λυκείου έως προπαρασκευαστικό για πανεπιστήμιο).

1985-1986: Επόπτης Τάξεων της Γλωσσικής Κληρονομιάς, City of Toronto Board of Education.

1985-1986: Συντονιστής Ελληνικής Γλώσσας, West Toronto S.S.

1986-1987: Επιβλέπων Διευθυντής του Σχολείου της Ελληνικής Κοινότητας Mississauga (Προφήτης Ηλίας), τάξεις: Νηπιαγωγείο έως Δευτέρα Γυμνασίου (εθελοντής).

1982-1989: Επόπτης/ Συντονιστής Ελληνικής Γλώσσας στην Ελληνική Κοινότητα Metropolitan Toronto.

1987-1989: Σύμβουλος στα Ελληνικά Σχολεία, Mississauga (εθελοντής).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

10/10/2018

14 /11/2018

12 /12/2018

ΠΩΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ, ΑΛΗΘΕΙΑ, ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ...

Τι λύπη απέραντη που νοιώθω, αναπολώντας τα παλιά ... τα παιδικά μου χρόνια στην Αίγυπτο! Μια βαθιά νοσταλγία με πλημμυρίζει, μια μελαγχολία διάχυτη βία μου σφίγγει την ψυχή. Για να αναδυθεί για μία ακόμη φορά, από το βαθύτερο είναι μου, το αμείλικτο ερώτημα: γιατί, μα γιατί; Γιατί, άραγε, να μας λάχει εμάς ο κλήρος ο βαρύς να κλείσουμε για πάντα το ένδοξο κεφάλαιο του ιστορικού Ελληνισμού – του Αιγυπτιώτου Ελληνισμού; Αφού εμείς οι Αιγυπτίωτες τότε ήμασταν κάτι πολύ περισσότερο από απλοί απόδημοι, αλλά μία κατά πολύ βελ-

Ελλάδα ή και αλλού. Η γενιά μας, όμως, άντεξε και ρίζωσε εκτός Αιγύπτου – τρόπος του λέγειν, βέβαια, αφού κάλλιστα μπορείς να επιβιώσεις, χωρίς όμως και να ζεις ψυχικά νεκρός, όπως πολλοί από μας είναι ακόμη σήμερα...

Ναι, κάποιοι από μας σπούδασαν, άλλοι πλούτισαν, όλοι βρήκαν εργασία (πού σήμερα!), δημιουργήσαμε ευτυχημένες οικογένειες, αλλά μέσα μας, μας κατέτρωγε η λύπη. Τι χαρμολύπη, στ' αλήθεια, για μας αυτή μας η Αίγυπτος! Η δική μας η Αίγυπτος, η των Ελλήνων Αίγυπτος, που όμως δεν υπάρχει πια!

τους συνεχώς λιγότερους δικούς μας, μια τυχαία αναφορά στους ευρύτερους παγκοσμίους επισήμους του διεθνούς προσκηνίου, θα σας απαλλάξει πάσης σχετικής αμφιβολίας. Πού είναι τώρα ο Γκάρι Κούπερ, Ντένβιντ Νίβεν, Γιουλ Μπρύνερ, η Άβα Γκάρντνερ, Ίνγκριντ Μπέργκαν, Σουλβάνα Παμπανίτι, Σουλβάνα Μάγκανο και πάει λέγοντας...

Τότε όλοι στην Αίγυπτο γνωριζόμασταν, συχνά και από γενεές – πράγματι αποτελούσαμε «κοινότητα» μ' όλη τη σημασία της λέξεως, διότι, χωρίς να το έχουμε καν αντιληφθεί, ζούσαμε – όσο γινόταν – προφυλαγμένοι από την Ιστορία – τουλάχιστον τη μεγάλη – και δεν υπήρξε αφομοίωση από τους Αιγυπτίους κυρίως λόγω θρησκείας.

Έτσι σε μας δεν μπορούσε να συμβεί αυτό που γίνεται στους Έλληνες των ΗΠΑ, του Καναδά, της Αυστραλίας και της Δυτικής Ευρώπης, όπου εκεί οι Έλληνες, μετά την τρίτη γενεά το πολύ, αφομοιώνονται από τους γηγενείς, κάνοντας έτσι, σιγά-σιγά, τον ελλητισμό τους. Γι' αυτό κι εμείς υπήρξαμε οι καλύτεροι Έλληνες παγκοσμίως. Πολιτιστικώς πλήρως δυτικοποιημένοι, χωρίς όμως να χάσουμε και τον πατριωτισμό μας. **Συνδύαζαμε τα καλύτερα των Δυτικών με τα καλύτερα δικά μας.**

Γι' αυτό και θα είμαστε εσαεί υπερήφανοι που υπήρξαμε Αιγυπτίωτες... Όμως δυστυχώς διάφοροι ασάθμητοι παράγοντες προκάλεσαν την αναχώρησή μας από τη δεύτερη πατρίδα μας την ωραία Αίγυπτο, προς την πατρίδα μας την Ελλάδα ή όπου αλλού τώρα μένουμε.

Νικόλαος Β. Μαυρολέων

τιωμένη προέκταση του καθόλου ιστορικού Ελληνισμού;

Οι γονείς μας και οι σύγχρονοί τους συνεθλίβησαν από την αδόκητη συμφορά της Εξόδου – πολλοί μάλιστα, έσπευσαν να πεθάνουν, ώστε να συντομεύσουν την παρατεταμένη τους αγωνία, εδώ στην

Πράγματι, ο κόσμος μας, όπως τον ξέραμε, έχει προ πολλού εξαφανισθεί, τι κρίμα! Αρκεί μια ματιά γύρω μας για να διαπιστώσουμε πόσο λιγότεροι έχουμε μείνει από τα παιδικά μας χρόνια, τότε, εκεί. Και αν δεν σας φθάνουν για να σας πείσουν οι καθημερινές επαφές μας με

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μη το χάσετε:

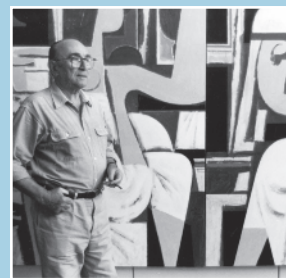
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ και ώρα 7μμ στον **ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**, την παρουσίαση που θα κάνει ο Μανσουριανός, **Γιάννης Κοσσένας** για τον συλλέκτη **Βλάση Φρυσίρα** δημιουργό του ομώνυμου μουσείου **ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ**

ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Επίσκεψη στο μουσείο **ΜΠΕΝΑΚΗ** όπου γίνεται η μεγάλη αναδρομική έκθεση του εμβληματικού Έλληνα ζωγράφου **Γιάννη Μόραλη**.

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Επίσκεψη στο **μουσείο ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΩΝ**, μια συναρπαστική οπτική και σωματική εμπειρία με πολλές νέες ανεξερεύνητες ψευδαισθήσεις.

Αθήνα, Ιούνιος 2018

Προς
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού
Ναυτικού Ομίλου Αιγυπτιωτών
e-mail: enoa@otenet.gr

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας Αιγύπτου, συμπαρίσταται στο Δ.Σ. και τα μέλη του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου Αιγυπτιωτών που αντιμετωπίζει πρόβλημα εκδίωξης από τις εγκαταστάσεις του στον Άγιο Κοσμά Ελληνικού, λόγω των έργων ανάπλασης που πραγματοποιούνται στην περιοχή.

Ο ΕΝΟΑ είναι αδελφό σωματείο με τους Ελληνικούς Ναυτικούς Ομίλους στις πόλεις της Αιγύπτου και για ορισμένους που δε λειτουργούν πια αποτελεί την ιστορική συνέχειά τους.

Ο ΕΝΟΑ έχει δώσει πολυάριθμους νικητές σε πολλές κατηγορίες αγώνων αλλά κυρίως πολλούς Ολυμπιονίκες, σπλάχνα των σπλάχων του, δηλ. των αθλητικών τμημάτων που διατηρεί (κολύμπι - κωπηλασία - καγιάκ - ιστιοπλοΐα κ.ά.).

Δεν αξίζει, λοιπόν, η τύχη της εκδίωξης σε ένα τέτοιο σωματείο. Αντίθετα περιμένουμε η πολιτεία να σκύψει μ' ενδιαφέρον στο πρόβλημα και να επιτρέψει στον ΕΝΟΑ να παραμείνει στις εγκαταστάσεις του και να συνεχίσει τις δραστηριότητές του, όντας κι εκείνος ένα τμήμα της επικείμενης ανάπλασης, που υπόσχεται πολλά.

Με εκτίμηση,

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος
Τούλα Χαρίτου-Πεκλήρη

Η Γεν. Γραμματέας
Λιλίκα Νικολοπούλου

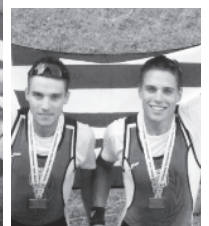
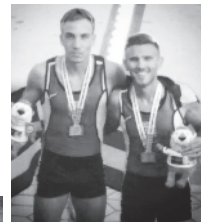
Συγχαρητήρια

Με τον καλύτερο τρόπο ολοκλήρωσαν τον αγώνα τους με την Εθνική Ομάδα Κωπηλασίας στο Πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα Νέων στο Μπρεστ της Λευκορωσίας οι πρωταθλητές του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου Αιγυπτιωτών κατακτώντας τα κάτωθι μετάλλια:

**Χρυσό μετάλλιο στο 2ΧΕΒΑ
για τον ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ Νίνο**

**Χρυσό μετάλλιο στη 2- ΕΒΑ
για τον ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Αντώνη**

**Αργυρό μετάλλιο στο 2ΧΓ για
την ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Δήμητρα**

† Θεοφάνης Πέκλερης

Πρός
την Ερίτημον Πρόεδρον κα.Χαρίτου-Πεκλήρη
καί τά Αξιώσιμα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου
του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας Αιγύπτου
Αθήνας

Ερίτημε κ. Πρόεδρε,

Μετά χαράς έλαβαμε την έπιστολήν σας, διά τής όποίας μάς γνωρίζετε την σύνθεσιν του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας Αιγύπτου και, διαβεβαιούντες περί του άδιαιπτώτου προσωπικού ένδιαφέροντος και περί τής προσηκούσης Πατριαρχικής μερίμνης επί ζητημάτων άπτομένων τής προαγωγής τής διαχρονικής παρακαταθήκης και τής σύγχρονης παρουσίας των Αιγυπτιωτών, εύχαριστούμεν και συγχαίρομεν θερμώς, εύχόμενοι ύγιαν, δύναμιν και κάθε έπιτυχάν στήν έπιτέλεισιν του έργου σας,

Μετά πατρικών εύχών και Πατριαρχικών εύλογιών

† Θεοφάνης Πέκλερης

Έν τή Μεγάλη Πόλει
τής Αλεξανδρείας
τῆ 5α Μαρτίου 2018

Σταύρος Σταυρίδης

Ένα τηλεφώνημα από Σίδνεϊ Αυστραλίας με στεναχώρησε πάρα πολύ. Ο ξάδελφος μου Σταύρος Σταυρίδης, μας άφησε για πάντα. Γέννημα θρέμμα της Μανσούρας, μετανάστευσε στην Αυστραλία. Παντρεύτηκε την Μαίρη και ευτύχησαν να αποκτήσουν 3

κορίτσια, την Ντόρα, την Άννα και τη Νικόλ. Τα πάντρεψε και απέκτησε εγγόνια. Εργάστηκε σκληρά στη ξενιτιά Αιώνια σου η μνήμη αγαπημένη μου ξάδελφε. Πάντα θα θυμάμαι το χαμόγελό σου και τα πειράγματά σου.
Βαγγέλης Σιφινιώτης

Αναπολιώντας τα παλιά...

Κείμενα μαθητριών δημοσιευμένα σε τεύχη της παλιάς «Γλαύκας»
Διατηρούμε την ορθογραφία των κειμένων, πλην των τόνων.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΕΙΟΥ

Μάρτιος-Απρίλιος 1951, τεύχος Α΄, έτος ΙΕ

Δεν είναι μόνον οι συμμαθηταί μας τυχεροί με τα διαφόρους συναντήσεις που κάνουν με τους μαθητάς άλλων Σχολείων. Κι εμείς οι μαθήτριες έχομεν τας δικάς μας συναντήσεις. Μπορεί να μη έχωμεν ως μέσον τον αθλητισμόν, έχουν όμως και οι δικές μας συναντήσεις τον ίδιο σκοπό, την αλληλογνωριμία και την φιλία, που τόσον πολύ συντελούν στην κοινωνική ζωή.

Ήτο μια Παρασκευή, που καθ' όλην την ημέραν η συζήτησις κατά τα διαλείμματα περιεστρέφετο στην επίσκεψι που περιμέναμε. Πότε θάρθουν; Πόσες θάνε; Πόσες μέρες θα μείνουν; Αυτά και άλλα ηκούοντο και καμμίά δεν μπορούσε να δώση μια σωστή απάντησι.

Πέρασε η μέρα, τέλειωσαν και τα απογευματινά μαθήματα και πού να φανούν. Είχαμε αρχίσει ν' ανησυχούμε μην τους συνέβη τίποτε, γιατί ήρχοντο με αυτοκίνητο. Η ανυπομονησία μας μετετρέπη πια εις αγωνίαν. Όλων μας τα μάτια ήσαν διαρκώς εστραμμένα προς τον δρόμο. Τέλος σε μια στιγμή, την ώρα, που είχε πια δύσει ο ήλιος, φάνηκε ένα μεγάλο Λεωφορείο, αυτό ήτο. Τρέξαμε όλες στην είσοδο του Σχολείου να τις υποδεχούμε. Μόλις άνοιξαν οι πόρτες του ξεχύθηκαν από μέσα πρόσχαρα κι ανοιχτόκαρδα κορίτσια, που τα συνώδευαν ο Γεν. Διευθυντής των Σχολείων του Καΐρου κ. **Παϊδούσης** με την Κυρίαν του και άλλοι Καθηγηταί και Καθηγήτριαι. Τα τυπικά καλωσορίσματα επηκολούθησε τσαΐ εις το Εστιατόριον του Οικοτροφείου, το

οποίον εγένισεν από χαρούμενες φωνές και γέλια, ήσαν οι πρώτες πέτρες που ερρίχνοντο στο μεγάλο οικοδόμημα της φιλίας.

Μετά το τσαΐ συνεκεντρώθημεν στην αίθουσαν των εορτών για να παρακολουθήσωμεν την παράστασι του θεατρικού έργου «Αντίο παιδί μου» που παρέστησαν με πολλήν επιτυχίαν η **Καράγεωργα**, η **Π. Μιχαηλίδου** και αι **αδελφαί Πασσατζή**. Μετά την παράστασιν μείναμε ακόμη λίγο στην αίθουσα κι έπειτα πήγαμε για το δείπνον. Την φορά όμως αυτή μια μεγάλη ψυχία επεκράτει, ίσως να συνετέλεσε σ' αυτό η κούρασι της διαδρομής και η συγκίνησις από την θεατρικήν παράστασιν.

Μετά το δείπνο χωρισθήκαμε. Οι φιλοξενοούμενές μας άλλες έμειναν στο Οικοτροφείον κι άλλες σε σπίτια συμμαθητριών, που συνηγωνίζοντο ποια να τις πρωτοπάρει.

Την άλλη μέρα το πρωΐ βρεθήκαμε πάλιν συγκεντρωμένες στο Σχολείο κι από κει με το αυτοκίνητο πήγαμε για να τους δείξωμε τα αξιοθέατα της Μανσούρας.

Ο περίπατος αυτός διήρκεσε δυο περίπου ώρες. Το μεσημέρι παρετέθη προς τιμήν των φιλοξενουμένων μας επίσημον γεύμα εις το οποίον παρεκάθησαν το Διοικ. Συμβούλιον της Κοινότητός μας, ο Υποπρόξενος κ. **Παπαδάκης**, όλον το Εκπαιδευτικόν Προσωπικόν των Σχολείων μας και αι μαθήτριαι των ανωτέρων τάξεων του Γυμνασίου μας. Το γεύμα ήτο πλουσιώτατον και μεγάλη η όρεξις. Τρώ-

γαμε και μιλούσαμε. Μιλούσαμε γιατί νομίζαμε, πως όσο πιο πολλά θα λέγαμε τόσο περισσότερο θα δείναμε την μεγάλη χαρά που μας κατείχε. Κατά το τέλος του γεύματος ο Διευθυντής μας εκαιρέτησε τους επισκέπτας εκ μέρους του Σχολείου και τους νυχαρίστησε δια την μεγάλην χαράν που μας εκάρισαν, είπε ακόμη μερικά παραινεντικά λόγια και ακολούθως ο κ. **Παϊδούσης** απαντών είπεν ότι η εκδρομή των αυτή δεν ήτο μόνον ψυχαγωγική αλλά και μορφωτική. Μίλησε για την δράση των Σχολείων μας και για τα ωραία Ελληνικά έθιμα, που διατηρεί αμείωτα η Παροικία μας, για την οποίαν είχεν ακούσει πολλά και διεπίστωσε δια της επισκέψεώς του περισσότερα. Και τέλος έλαβε τον λόγον ο Πρόεδρος της Κοινότητος κ. **Πικραμένος**, για να εκφράση την χαράν του Συμβουλίου της Κοινότητος και όλης της Παροικίας από την επίσκεψιν αυτήν.

Τέλειωσε και το γεύμα, μείναμε ακόμη λίγο στον κήπο κι έπειτα μαζευθήκαμε γύρω από το Λεωφορείον για να αποχαιρετήσωμε τις αγαπητές μας φίλες. Η λύπη μας ήτο μεγάλη, γιατί αν και μείναμε τόσο λίγο μαζί συνδεθήκαμε όμως πολύ. Αυτό φανερώνουν και τα γράμματα που αντηλλάγησαν και που δεν φαίνεται να ήσαν γραμμένα από υποχρέωσι. Μέσα σ' αυτά φάνηκε καθαρά, πως η **φιλία μας δεν πρόκειται να μείνη εφήμερη αλλά πως πρόκειται να ζήση για πάντα.**

Άννα Ψάλτη, Στ΄ τάξις

ΑΠΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γνωστοποιούμε για άλλη μια φορά στα αγαπητά μας μέλη, ότι, όπως έχουμε ήδη πει, η «Γλαύκα» θα αποστέλλεται σε όσους έχουν e-mail ηλεκτρονικά, προκειμένου να μειώσουμε λίγο τα ταχυδρομικά έξοδα, τα οποία είναι πολύ υψηλά για τις οικονομικές δυνατότητες του Συλλόγου μας. **Ενημερώστε μας για τις ηλεκτρονικές σας διευθύνσεις (email).**

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Οκτώβριος 1952, τεύχος Α', έτος ΙΣΤ

Πολλές φορές, σαν ήμουν μικρή, εσκέφθηκα, αν θα μου ήτο δυνατόν έστω και για λίγο καιρό, να ζήσω μακριά και χωρίς την φροντίδα των Γονέων μου. Και το φαντάσθηκα, πως θα μου ήτο αδύνατον! Πόσο γελάστηκα όμως! Διότι νάμαι. Με μεγάλη μου προθυμία μα και με όρεξη ήρθα εδώ από το εσωτερικόν του Σουδάν, πολύ μακριά από τους Γονείς μου, για να περάσω δυο χρόνια στο Οικοτροφείο και να διδαχθώ τα μαθήματα της Ε' και της ΣΤ' Γυμνασίου.

Εθεώρησα και θεωρώ κι αγαπώ μαζί το Οικοτροφείο μας σαν δεύτερο σπίτι μου κι εκείνους που φροντίζουν για μένα σαν δεύτερους Γονείς μου. Ένα Οικοτροφείο συμπληρώνει την καλήν μας ανατροφήν. Μας συνηθίζει στην τάξη, την πειθαρχία και στον σεβασμό προς τους μεγαλύτερους μας. Οι πολύ καλά διατυπωμένοι κανονισμοί του και η εν γένει οργάνωσις του μάς κάνουν την ζωή μας να κυλά ήρεμα και αρμονικά.

Φεύγουν οι μέρες η μια πίσ' από την άλλη στο Σχολείο και στο Οικοτροφείο με τέτοια χαρά, που μας κάνει να πιστεύουμε, πως βαδίζομε για το καλύτερο πάντοτε. Το Οικοτροφείο δεν το θεωρούμε ως

φυλακή, απεναντίας βρισκομε εκεί την χαρά, όταν γυρίζομε από το Σχολείο. Τα Σαββατο-Κύριακα δεν μας λείπει η ψυχαγωγία. Το απόγευμα του Σαββάτου συγκέντρωση με πολύ ευχάριστες ασχολίες, που μας υποδεικνύει ο Οδηγισμός, με τραγούδια και μουσική περνούμε ευχάριστα τις ώρες.

Την Κυριακή το πρωί η Εκκλησία, ο Κινηματογράφος κατόπιν (εφ' όσον εννοείται η ταινία που θα μας προβάλλη κριθι κατάλληλη) μας ξεκουράζουν και μας ετοιμάζουν για την καινούργια εβδομάδα...

... Όλα τα κορίτσια είμαστε αδελφωμένα κι οι συζητήσεις και οι σκέψεις μας

αγνές. Οι χαρές κι οι στενοχώριες καμμιά φορά είναι κοινές για όλες μας. Και όταν κάποτε θα απομακρυνθούμε από το περιβάλλον αυτό, διότι θάρρη ο καιρός, αφού όλα έρχονται και παρέρχονται, θα μας μείνη μια ωραία και ζωηρά ανάμνησις. Η ανάμνησις της ωραίας ζωής, που περάσαμε. Και θα είναι η ωραιότερα πτυχή της παιδικής μας ζωής. Και θα την νοσταλήσωμε.

... Και για να τελειώσω, θεωρώ καθήκον μου να ευχαριστήσω και δια των σπλών της «Γλαυκός» όσους φροντίζουν και θα φροντίζουν για την πρόοδο του Οικοτροφείου ... για μας!

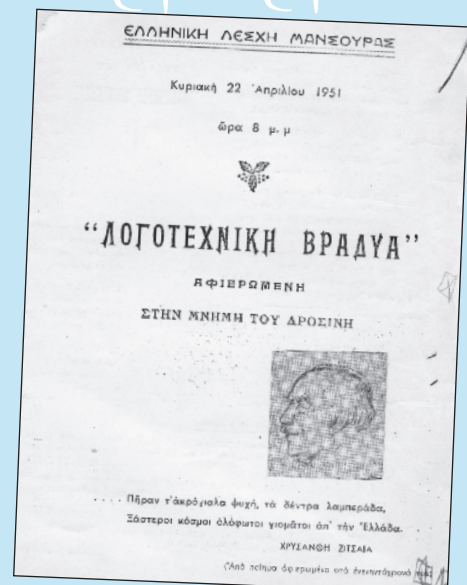
Κ. Σωφρονιάδου, Ε' Τάξις.

ΓΡΗΓΟΡΙΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Τάξις Ε' Γυμνασίου
ΦΥΛΛΟΝ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ 25^{ης} Ιανουαρίου 1953

ΩΡΑΙ	ΜΑΘΗΜΑ	ΟΝΟΜΑ ΑΠΟΥΣΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ	ΥΠΟΓΡ. ΕΙΣΑΓΚΟΤΟΣ
1	ΑΡΧΑΙΑ	Θεοδωρίδης Χ.	[Signature]
2	ΑΡΧΑΙΑ	Θεοδωρίδης Χ. Κωβαίος Η.	
3	ΜΑΘΗΜΑΤ.	Θεοδωρίδης Χ.	
4	ΑΡΧΑΙΑ	Θεοδωρίδης Χ.	
5	ΑΡΧΑΙΑ	Θεοδωρίδης Χ.	
6	ΑΡΧΑΙΑ	Θεοδωρίδης Χ.	
7	ΑΥΞΙΚΗ	Θεοδωρίδης Χ.	

Υπογραφή: [Signature]

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε θερμά το μέλος μας κ. **Μιχάλη Χρ. Κωβαίο** για την προσφορά στο αρχείο του Συλλόγου μας, **τεσσάρων τευχών της ΓΛΑΥΚΑΣ** από τη δεκαετία του 1950, μιας φωτογραφίας του Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ, ενός φύλλου απουσιών, και ενός προγράμματος της **Ελληνικής Λέσχης Μανσούρας**, αφιερωμένου στον ποιητή Δροσίνη.

1 φωτογραφία 1.000 λέξεις!

Φωτογραφικό στιγμιότυπο από το 1975
Από το αρχείο του Γιώργου Παπακυριάκου

Από αριστερά: Ισαβέλλα Εμίρη, Φώφη Γερασίμου, Καθηγητής φυσικός Σιακούλης,
Γιώργος Παπακυριάκου, Τίτικα Σκευοφύλακος, Λένα Παπακυριάκου

Πένθη

Με λύπη μας πληροφορήκαμε την απώλεια αγαπημένων μελών μας και φίλων. Απεβίωσαν:

- Στις 8 Ιουνίου 2108 ο **Σταύρος Σταυρίδης** απόφοιτος του 1959.
- Τον Μάιο του 2018, στο Έντμοντον ο **Χάρης Μειμάρογλου** απόφοιτος του 1954.
- Ο **Βόρις Στραγάλης** απόφοιτος του 1956.
- Ο **Γιάννης Κουτσογιάννης** απόφοιτος του 1961.
- Ο **Μιχάλης Παπαδόπουλος** στις 15/9/2018 σύζυγος Μαίρης Παπακυριάκου.

Η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας εκφράζουν τα θερμά τους **συλλυπητήρια** στις οικογένειές τους και συμπαρίστανται στο βαρύ πένθος τους. Ο Σύλλογός μας στη μνήμη τους προσφέρει 150€ στην Πρόνοια.

Για συνδρομές και προσφορές στον αριθμό της ΕΘΝΙΚΗΣ
Ε.Τ.Ε. 169/772259-17 IBAN GR460110169000016977225917

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ: www.mansouraglafka.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ
panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Προσφορές

- Η Αναστασία Περιφήμου-Wade προσέφερε στη μνήμη της βαφτισμιιάς της Ανδρούλας Στεφαδούρη, το ποσόν των € 50.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Λιλίκα Νικολοπούλου
(Αντιπρόεδρος -Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 697272319

Τζόνυ Χριστοφίδης (Βοηθός Ταμίας)
κιν.: 6976597978

Σούλα Παπαδοπούλου (Βοηθός Ταμίας)
κιν.: 6973982282

Καίτη Αστρά (Σύμβουλος Καλλιτεχνικών)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 757001